

have brugt de næste 20 år til at få udlagt mere af Danmark til naturområder, der ikke, sådan som nogle måske tror, er sådan et sted, hvor der skal være små plyssede bænke, som folk inde fra byerne så ellers kan tage ud til, men hvor man stadig væk kan have drift, stadig væk kan have græsning, stadig væk kan have ekstensiv landbrugsdrift.

Det, der er i vores oplæg, er sådan set bare, at man starter planlægningen. Den planlægning vil man ikke engang være med til.

Kl. 21.05

Til det sidste punkt har vi jo ikke engang kunnet få noget svar. Det er om svinestopet, det kloge svinestop, som vi kalder det. Det kloge svinestop er jo smart på den måde, at man laver et svinestop i de hårdest belastede områder, indtil indsatsplanerne, der skal laves ifølge vandrammedirektivet, er færdige, og så kan det være, det viser sig, at man i nogle områder godt kan udvide besætningerne, og det kan være, at det viser sig, at der er andre områder, hvor man, hvis man skal leve op til vandrammedirektivets indsatsplaner både omkring grundvand og overfladevand, er nødt til at drosle ned.

Svinestopet varer kun, indtil indsatsplanerne er færdige, og så har man jo i allerhøjeste grad alle muligheder for også at få de indsatsplaner gjort færdige så hurtigt som overhovedet muligt. Det er rent faktisk noget for noget-princippet overført til vandmiljøplanen. Vi laver et svinestop. Jo hurtigere vandindsatsplanerne er færdige, jo hurtigere kan det blive ophævet, sådan at vi kan se, hvad det her skal føre til ude lokalt.

Der må jeg også beklage og sige, at der har regering og dens støttepartier hverken været til at hugge eller stikke i. Vi har heller ikke kunnet få svar på, hvad der så skal ske, hvis det er sådan, at vi ude i fremtiden, i 2009 og i 2011, fra statens side, fra det offentliges side skal til at tilbagekøbe tilladelser, skal til at nedlægge landbrug, fordi de ligger sådan, at deres udledninger går ekstremt hårdt ud over deres nærmiljø. Hvem skal betale det? Det har vi heller ikke kunnet få noget svar på.

Med hensyn til bufferzonerne sagde miljøministeren i sit indlæg, at han da var glad for, at han kunne få lov til at gennemføre Wilhjelmudvalgets anbefalinger. Det er fuldstændig korrekt, at Wilhjelmudvalget kom med sin ganske fortræffelige rapport i august 2001. Vi fik desværre ikke mandat til at lave gennemførelsen af den,

fordi valget kom i 2001, hvorefter vi så fik en borgerlig miljøminister.

Det første, man hørte i 2002, var, at Wilhjelmudvalgets rapport jo sådan set ikke rigtig skulle bruges til noget, og lad os nu lige glemme den. Jeg forstod så, at miljøministeren var stolt over, at man startede på at gennemføre Wilhjelmudvalgets anbefalinger.

Jeg vil dertil sige, at så er der rigtig mange flere anbefalinger at tage fat på: Der er naturskove. Det er Wilhjelmudvalgets anbefalinger. Der er kystnaturen, der skal have lov til at råde. Klitterne skal slippes fri. Havet skal beskyttes. Stenrev og anden hård havbund skal beskyttes. De rene søer og vandløb skal værnes. Naturen skal lattes for næringsstoffer og pesticider. Der skal være bufferzoner omkring særlig sårbar natur. Der skal være mere natur i vandløbene. Vandet skal tilbage til landskabet. Forbindelserne mellem naturområderne skal forbedres.

Alt det og 30-40 andre anbefalinger ligger i Wilhjelmudvalgets rapport, og jeg vælger at tolke ministernes stolthed over, at vi nu går i gang med det, for nu bare at tage det med bufferzonerne, sådan, at man også er parat til resten. Vi vil da med glæde være dem, der stiller beslutningsforslaget til rådighed for ministeren, sådan at vi kan komme i gang med at gennemføre Wilhjelmudvalgets anbefalinger.

Desværre må vi jo så sige, at man har valgt ikke at støtte op om vores beslutningsforslag. Det synes vi er trist; det synes vi er kedeligt. Vi kan såmænd sagtens overleve det som parti og rent personligt. Men vi synes, det er en trist udvikling for dansk natur. Vi synes, det er en trist udvikling for det danske miljø, og vi synes, det er en trist udvikling for det danske overfladevand og det danske grundvand. Det er det, der i længden bliver tabere i det her, og også vores efterkommere, der så vil stå her om nogle år og spørge: Hvorfor gik I ikke i gang og udviste rettidig omhu, dengang I havde chancen i 2004? Det skal vi bare beklage at der ikke er flertal for, men vi vil fortsat gøre vores for, at vi får gennemført dele af vores vandmiljøplan III.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Man giver forslaget her benævnelsen »En ny chance til vandet og naturen«. Jeg vil gerne bede hr. Torben Hansen forklare mig, hvordan man så giver en ny chance til alle dem, der i virkeligheden bliver arbejdsløse, hvis det her forslag bliver vedtaget.